

oritering, indtil der kan opnaas et større Provenu, og det maa være Statsmagtens Opgave at søge tilvejebragt en Løsning, som skaffer disse Laantagere den bedst mulige Melleffinanciering.

Spørgsmaalet om allerede under normale Forhold at indføre kortfristede Laan i Kreditforeningerne har ofte været diskuteret. Forslag herom er saa vidt ses første Gang fremsat i 1905 og derefter i 1914 og 1924. I Rigsdagssamlingerne 1931—32 og 1932—33 blev der af Regeringen forelagt Lovforslag om Oprettelse af en Byggefond, der skulde arbejde med korte Laan (Rigsdagstidende Tillæg A. 1931—32, Sp. 7411 og 1932—33 Sp. 2167), men Forslagene blev ikke gennemført.

Hvad man end maatte mene om det principielle Spørgsmaal om at indføre denne Laanefond i Kreditforeningerne under normale Forhold — Meningerne herom staar ret skarpt overfor hinanden — synes de foreliggende ekstraordinære Forhold at kunne begrunde ekstraordinære Foranstaltninger paa Financieringsomraadet. De Betæneligheder, som kan anføres imod denne Laanefond, bliver af mindre Vægt, naar man dog af Forholdene tvinges til at acceptere de korte Laan enten i Form af Forlængelse af Byggelaan eller i Form af Belaaning af Obligationer eller som korte Realkreditlaan.

Da det ikke kan forventes, at Kreditforeningerne selv vil tage Initiativet til at indføre korte Laan, har Regeringen anset det for nødvendigt at fremsætte nærværende Forslag om Oprettelse af et særligt Institut for Ydelse af kortfristede 1ste Prioritetslaan. Administrationen tænkes overdraget til en Bestyrelse bestaaende af 5 af Indenrigsministeren udnævnte Medlemmer saaledes, at Udførelsen af de løbende Forretninger overdrages til Kongeriget Danmarks Hypotekbank eller en Kreditforening.

Forslaget er i øvrigt bygget op som en Slags Melleffinanciering for Laantagerne, der skulde gøre det muligt for dem at udskyde den endelige Berigtigelse af Kreditforeningslaan i nogle Aar. Nogen Sikkerhed for, at Laanet kan blive ved med at løbe, indtil Kreditforeningsobligationer naar op i det ved Byggeriets Paabegyndelse paaregnede Niveau, kan efter Sagens Natur ikke gives, lige saa lidt som en Sparekasse kan give sine Laantagere en Garanti for, at Sparekassen ikke vil udnytte en aftalt Opsigelsesret. Risikoen ved at gaa ind i denne Laanefond maa som ved Forlængelse af Byggelaan og Belaaning af Obliga-

tioner fortsat være hos Laantageren, der herved opnaar en yderligere Chance for at undgaa Tab, og han maa selv tage Ansvaret for Bedømmelsen af Udviklingen, baade naar han optager Laan, og naar han eventuelt senere søger dette forlænget.

Man har overvejet at bygge Instituttet op som en hele Landet omfattende Kreditforening med solidarisk Ansvar imellem Laantagerne. Da der imidlertid vil være forskellige Vanskeligheder forbundet hermed, foreslaas det, at Laanegrundlaget vel bliver det samme som i Kreditforeningerne, idet Laan kun ydes paa Grundlag af og inden for en vis Procent af et af en Kreditforening fremsat Laanetilbud, men at det solidariske Ansvar erstattes dels af en af Staten indskudt Grundfond og dels af et halvaarligt Bidrag til en Reserve- og Administrationsfond, Forslagets §§ 2, 6 og 8, 2det Stykke.

Under de om Forslaget førte Forhandlinger har det været anført, at Financieringen med korte 1ste Prioritetslaan vilde støde paa Vanskeligheder som Følge af Forholdet til de sekundære Prioritetshavere, og det er ikke udelukket, at Tilfælde af den Art vil forekomme, hvor Laantageren tvinges til straks at optage Kredit- og Hypotekforeningslaan og belaae Obligationerne. Man har søgt at bidrage til Løsningen af Spørgsmaalet igennem Bestemmelserne i Forslagets § 9, Stk. 2 og 3, hvorefter Grundprioriteter og andre Rettigheder, som efter deres Indhold skal respektere Laan af offentlige Midler, Kreditforeningslaan eller lignende, ogsaa respekterer Laan i Laanefonden, ligesom det tillades Hypotekforeningerne at give Laan efter Laanefondens Laan.

Af Bestemmelser i Forslaget, der understreger Institutkets Karakter af Melleffinanciering, kan fremhæves Bestemmelsen i § 9, Stk. 1, hvorefter Pantebreve udstedt til Laanefonden uden Samtykke fra efterstaaende Rettighedshavere til enhver Tid kan ombyttes med et saa stort Kreditforeningslaan, som efter Pantebrevets Indhold er lagt til Grund for Laaneudmaalningen, og Bestemmelsen i § 8, Stk. 4, om Adgang for Bestyrelsen til til enhver Tid at opsigde de af Laanefonden ydede Laan ved 2 Maaneders Varsel. Denne Opsigelsesret tænkes benyttet, naar Kreditforeningsobligationernes Kurs paa ny svarer til den, der var gældende den 31. August 1939. Endvidere bemærkes Bestemmelsen i § 10, Stk. 1, hvorefter Kreditforeningernes Direktioner bemyndiges til at forlænge den i Statutterne fastsatte eller af Foreningerne praktiserede Frist for Accept af tilbudte Laan indtil 3 Aar.